

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

P8_TA(2017)0315

Działania UE na rzecz zrównoważonego rozwoju**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2017 r. w sprawie działań UE na rzecz zrównoważonego rozwoju (2017/2009(INI))**

(2018/C 334/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Narodów Zjednoczonych „Przekształcamy nasz świat – agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, przyjętą w dniu 25 września 2015 r. w Nowym Jorku podczas zorganizowanego przez ONZ Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając porozumienie przyjęte na 21. Konferencji Stron (COP 21) w dniu 12 grudnia 2015 r. w Paryżu (porozumienie paryskie),
- uwzględniając art. 3 ust. 3 i 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który potwierdza, że „Unia zapewnia spójność swoich poszczególnych strategii politycznych i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele”, a także art. 11 TFUE,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy – europejskie działania na rzecz zrównoważonego rozwoju” (COM(2016)0739),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, ratyfikowaną przez UE w styczniu 2011 r.,
- uwzględniając ogólny unijny program działań w zakresie środowiska do 2020 r. pt. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” ⁽²⁾,
- uwzględniając raport wskaźnikowy Europejskiej Agencji Środowiska nr 30/2016 pt. „Environmental indicator report 2016”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie działań następczych i przeglądu programu działań do roku 2030 ⁽³⁾,
- uwzględniając uwagi strategiczne Europejskiego Ośrodka Strategii Politycznej Komisji Europejskiej z dnia 20 lipca 2016 r. pt. „Sustainability now! A European Voice for Sustainability” [„Zrównoważony rozwój teraz! Europejski głos w sprawie zrównoważonego rozwoju”] ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wspólnotową strategię ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. ⁽⁵⁾, związany z nią przegląd śródkresowy ⁽⁶⁾ i rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie przeglądu śródkresowego. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając sprawozdania międzynarodowego panelu ds. zasobów w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska pt.: „Spójność polityki celów zrównoważonego rozwoju” (2015), „Światowy przepływ materiałów i produktywność zasobów” (2016) oraz „Efektywna gospodarka zasobami – potencjał i skutki gospodarcze” (2017),

⁽¹⁾ A/RES/70/1.⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0224.⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/epsc/sites/epsc/files/strategic_note_issue_18.pdf⁽⁵⁾ Komunikat Komisji z dnia 3 maja 2011 r. pt. „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM(2011)0244).⁽⁶⁾ Sprawozdanie Komisji z dnia 2 października 2015 r. w sprawie śródkresowego przeglądu unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r., (COM(2015)0478).⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0034.

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 10 listopada 2016 r. w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów (JOIN(2016)0049),
 - uwzględniając porozumienie w sprawie nowej agendy miejskiej, przyjęte na Konferencji Habitat III w Quito w dniu 20 października 2016 r.,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Rozwoju, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Kultury i Edukacji (A8-0239/2017),
- A. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie przyjęły agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w tym cele zrównoważonego rozwoju;
- B. mając na uwadze, że opracowane przez ONZ 17 celów zrównoważonego rozwoju stanowi strategię na rzecz lepszego społeczeństwa i świata, możliwą do zrealizowania za pomocą praktycznych i wymiernych działań oraz obejmującą szereg kwestii, takich jak osiągnięcie lepszych i bardziej ujednoczonych wyników pod względem zdrowia, poprawa dobrostanu i edukacji obywateli, zwiększenie ogólnego dobrobytu, przeciwdziałanie zmianie klimatu, a także ochrona środowiska dla przyszłych pokoleń, w związku z czym należy uwzględnić te cele w sposób horyzontalny we wszystkich obszarach prac Unii;
- C. mając na uwadze, że warunkiem wzrostu gospodarczego w przyszłości jest pełne poszanowanie poziomów krytycznych naszej planety, aby zapewnić wszystkim godne życie;
- D. mając na uwadze, że program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 ma potencjał transformacyjny oraz określa uniwersalne, ambitne, kompleksowe, nierozzerwalne i powiązane ze sobą cele w zakresie eliminacji ubóstwa, zwalczania dyskryminacji, wspierania dobrobytu, odpowiedzialności za środowisko, włączenia społecznego i poszanowania praw człowieka oraz wzmocnienia pokoju i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że cele te wymagają podjęcia natychmiastowych działań w celu pełnego i skutecznego wdrożenia;
- E. mając na uwadze, że Komisja nadal nie określiła kompleksowej strategii na rzecz wdrożenia programu działań do roku 2030, obejmującej obszary polityki wewnętrznej i zewnętrznej, ze szczegółowym harmonogramem do roku 2030 zgodnie z wnioskiem Parlamentu Europejskiego, zawartym w jego rezolucji z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie działań następczych i przeglądu programu działań, i nie w pełni podjęła ogólną rolę koordynacyjną w odniesieniu do działań podejmowanych na szczeblu krajowym; mając na uwadze, że do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju niezbędne są mechanizmy monitorowania i przeglądu oraz skuteczna strategia wdrażania;
- F. mając na uwadze, że 17 celów zrównoważonego rozwoju i 169 związanych z nimi zadań obejmuje wszystkie aspekty polityki unijnej;
- G. mając na uwadze, że wiele celów zrównoważonego rozwoju wiąże się bezpośrednio z uprawnieniami UE w dodatku do uprawnień władz krajowych, regionalnych i lokalnych, a ich wdrożenie wymaga prawdziwie wielopoziomowego systemu rządzenia przy aktywnym i szerokim zaangażowaniu społeczeństwa obywatelskiego;
- H. mając na uwadze, że zmiana klimatu nie jest odrębną kwestią środowiskową, lecz stanowi, według ONZ ⁽¹⁾, jedno z największych wyzwań naszych czasów i stanowi poważne zagrożenie dla zrównoważonego rozwoju, a ze względu na rozpowszechnione i bezprecedensowe skutki stanowi nieproporcjonalnie duże obciążenie dla osób najuboższych i najbardziej podatnych na zagrożenia oraz zwiększa skalę nierówności między krajami i wewnątrz krajów; mając na uwadze, że pilne kroki na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu są nieodzowne do skutecznego wdrożenia celów zrównoważonego rozwoju;
- I. mając na uwadze, że cele strategii „Europa 2020” dotyczące zmiany klimatu i zrównoważonego rozwoju w zakresie energii przewidują zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20 %, zaspokojenie 20 % zapotrzebowania na energię w UE ze źródeł odnawialnych i zwiększenie efektywności energetycznej o 20 %; mając na uwadze, że UE zobowiązała się do zmniejszenia krajowej emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. w porównaniu do poziomu z 2005 r., z uwzględnieniem mechanizmu podnoszenia ambicji, określonego w porozumieniu paryskim; mając na

⁽¹⁾ <https://unstats.un.org/sdgs/report/2016/goal-13/>

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

uwadze, że Parlament Europejski wezwał do wprowadzenia wiążącego celu w zakresie efektywności energetycznej, wynoszącego 40 %, i wiążącego celu w zakresie stosowania energii ze źródeł odnawialnych, wynoszącego co najmniej 30 %, a także podkreśla, że cele takie powinny być wdrażane za pośrednictwem poszczególnych celów krajowych;

- J. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są sygnatariuszami porozumienia paryskiego i jako takie zobowiązały się do współpracy z innymi krajami w celu ograniczenia globalnego ocieplenia do poziomu znacznie poniżej 2 °C oraz do podejmowania wysiłków z myślą o dalszym ograniczeniu go do 1,5 °C, a tym samym do podjęcia próby ograniczenia największych zagrożeń wynikających ze zmiany klimatu, które wpływają niekorzystnie na zdolność do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju;
- K. mając na uwadze, że zdrowe morza i oceany mają zasadnicze znaczenie dla wspierania bogactwa różnorodności biologicznej oraz zapewniania bezpieczeństwa żywnościowego i zrównoważonych środków utrzymania;
- L. mając na uwadze, że w związku z 7. unijnym programem działań w zakresie środowiska Komisja jest zobowiązana do oceny oddziaływania konsumpcji produktów spożywczych i niespożywczych w Unii na środowisko w kontekście globalnym;
- M. mając na uwadze, że każda ocena bieżącej i przyszłej skuteczności agendy dotyczącej celów zrównoważonego rozwoju w Europie powinna nie tylko wskazywać na obecne sukcesy, ale także przewidywać działania i plany na przyszłość, a także opierać się na dogłębnej ocenie luk w unijnych strategiach politycznych w stosunku do celów zrównoważonego rozwoju, co obejmuje obszary, w których UE nie spełnia tych celów, niewystarczające wdrażanie obowiązujących strategii politycznych i potencjalne sprzeczności między obszarami polityki;
- N. mając na uwadze, że według EEA jest wysoce prawdopodobne, iż 11 z 30 priorytetowych celów programu działań w zakresie środowiska nie zostanie osiągniętych do roku 2020;
- O. mając na uwadze, że finansowanie celów zrównoważonego rozwoju jest ogromnym wyzwaniem, które wymaga silnego i światowego partnerstwa oraz zastosowania wszelkich form finansowania (krajowego, międzynarodowego, publicznego, prywatnego i innowacyjnego) oraz środków niefinansowych; mając na uwadze, że finansowanie prywatne może być uzupełnieniem finansowania publicznego, lecz nie może go zastąpić;
- P. mając na uwadze, że skuteczne uzyskiwanie zasobów krajowych jest niezbędnym czynnikiem w osiąganiu celów określonych w programie działań do roku 2030; mając na uwadze, że kraje rozwijające się są szczególnie dotknięte problemem uchylania się od płacenia podatków i unikania zobowiązań podatkowych;
- Q. mając na uwadze, że promowanie zrównoważonego rozwoju wymaga odporności, którą można wspierać poprzez wielopłaszczyznowe podejście do działań zewnętrznych UE, zgodnie z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że polityka państw członkowskich i UE ma zarówno zamierzony, jak i niezamierzony wpływ na kraje rozwijające się, a cele zrównoważonego rozwoju stanowią wyjątkową szansę osiągnięcia wyższego poziomu spójności i wypracowania bardziej sprawiedliwego podejścia do krajów rozwijających się;
- R. mając na uwadze, że handel międzynarodowy może być istotnym czynnikiem napędzającym rozwój i wzrost gospodarczy, a znaczna część przywozu do UE pochodzi z krajów rozwijających się; mając na uwadze, że w programie działań do roku 2030 uznaje się handel za środek umożliwiający wdrożenie celów zrównoważonego rozwoju;
- S. mając na uwadze, że podejmowanie wyzwań takich jak migracja oraz kwestie związane z rosnącą populacją świata są kluczowe dla osiągnięcia zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że program działań do roku 2030 podkreśla rolę migracji jako potencjalnego czynnika rozwoju; mając na uwadze, że art. 208 TFUE ustanawia eliminację ubóstwa jako główny cel polityki UE w dziedzinie rozwoju;
- 1. przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji w sprawie europejskich działań na rzecz zrównoważonego rozwoju, który nakreśla mapę obecnych inicjatyw i instrumentów politycznych na szczeblu europejskim i stanowi odpowiedź na program działań do roku 2030; podkreśla jednak konieczność dokonania kompleksowej oceny obejmującej analizę luk i trendów w polityce oraz niespójności i wad we wdrażaniu polityki, a także potencjalnych dodatkowych korzyści i efektów synergii w związku ze wszystkimi istniejącymi strategiami politycznymi UE i ustawodawstwem we wszystkich dziedzinach; podkreśla potrzebę skoordynowanych działań na potrzeby tej oceny zarówno na szczeblu europejskim, jak i na szczeblu państw członkowskich; wzywa zatem Komisję, Radę we wszystkich jej konfiguracjach oraz agencje i organy UE, aby niezwłocznie przystąpiły do tych prac;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

2. podkreśla, że celem agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 jest poprawa dobrobytu wszystkich ludzi, a osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju zależy w równym stopniu od trzech filarów zrównoważonego rozwoju: społecznego, środowiskowego i gospodarczego; podkreśla, że zrównoważony rozwój stanowi podstawowy cel Unii zgodnie z art. 3 ust. 3 TUE i powinien odgrywać zasadniczą rolę w debacie na temat przyszłości Europy;

3. przyjmuje z zadowoleniem, że Komisja zobowiązała się do włączenia celów zrównoważonego rozwoju w zakres wszystkich strategii politycznych i inicjatyw UE na podstawie zasad powszechności i integracji; wzywa Komisję do bezzwłocznego opracowania kompleksowej, krótko-, średnio- i długoterminowej, spójnej, skoordynowanej i nadrzędnej strategii ramowej na potrzeby wdrożenia w UE siedemnastu celów zrównoważonego rozwoju i wykonania 169 związanych z nimi zadań, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań i równego znaczenia różnych celów zrównoważonego rozwoju poprzez zastosowanie wielopoziomowego systemu rządzenia i podejścia międzysektorowego; ponadto podkreśla konieczność włączenia wszystkich aspektów agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 do europejskiego semestru oraz potrzebę pełnego zaangażowania Parlamentu w ten proces; apeluje do pierwszej wiceprzewodniczącej, odpowiedzialnej za kwestie zrównoważonego rozwoju, o odgrywanie przewodniej roli w tej dziedzinie; podkreśla, że UE i państwa członkowskie zobowiązały się do pełnej realizacji wszystkich celów i zadań, zarówno w praktyce, jak i w sferze postaw;

4. przypomina o znaczeniu zasady leżącej u podstaw programu działań do roku 2030, która zakłada niepozostawianie nikogo w tyle; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań dotyczących nierówności wewnątrz krajów i pomiędzy nimi, ponieważ potęgują one wpływ innych globalnych wyzwań oraz utrudniają postęp w zakresie zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania badań i dezagregacji danych w swoich strategiach politycznych, tak aby zapewnić ich włączający charakter i priorytetowe traktowanie osób najbardziej wrażliwych i zmarginalizowanych;

5. przyjmuje z zadowoleniem, że Komisja zobowiązała się do włączenia celów zrównoważonego rozwoju do programu na rzecz lepszego stanowienia prawa oraz podkreśla potencjał korzystania z narzędzi lepszego stanowienia prawa w sposób strategiczny, aby oceniać spójność polityki UE w odniesieniu do agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; wzywa Komisję do ustanowienia kontroli realizacji celów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do wszystkich nowych strategii politycznych i aktów ustawodawczych oraz do zapewnienia pełnej spójności polityki we wdrażaniu celów zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym dążeniu do uzyskania efektów synergii i dodatkowych korzyści oraz unikaniu kompromisów zarówno na szczeblu europejskim, jak i na szczeblu państw członkowskich; podkreśla potrzebę uznania zrównoważonego rozwoju za integralną część nadrzędnych ram dla ocen skutków, a nie odrębną ocenę skutków, jak ma to miejsce w obecnym zestawie narzędzi Komisji na rzecz lepszego stanowienia prawa; wzywa do udoskonalenia narzędzi pomiaru ilościowego i określania średnio- i długoterminowych wyników środowiskowych w ocenach skutków; ponadto wzywa Komisję do zadbania o to, aby oceny i kontrole sprawności w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) uwzględniały ocenę, czy dane strategie polityczne lub akty ustawodawcze przyczyniają się do ambitnego wdrożenia celów zrównoważonego rozwoju czy stanowią dlań przeszkodę; wzywa do jednoznacznej identyfikacji i rozróżnienia szczebla sprawowania rządów, na którym dane zadania należy realizować, a jednocześnie podkreśla, iż niezbędne jest przestrzeganie zasady pomocniczości; wzywa do ustanowienia jasnych i spójnych ścieżek zrównoważonego rozwoju na szczeblu krajowym, a w razie potrzeby niższym niż krajowy lub lokalnym dla tych państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły; podkreśla, że Komisja powinna dostarczać wytycznych na potrzeby tego procesu, aby zapewnić jego zharmonizowany format;

6. podkreśla, że 7. program działań w zakresie środowiska jest sam w sobie kluczowym narzędziem realizacji celów zrównoważonego rozwoju, mimo że działania podejmowane w niektórych sektorach są wciąż niewystarczające, by zapewnić realizację tych celów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu wdrożenia 7. programu działań w zakresie środowiska, włączenia do oceny tego programu oceny stopnia, w jakim jego cele odpowiadają celom zrównoważonego rozwoju, a także uwzględnienia tych wyników w zaleceniach zaproponowanych dla programu będącego jego następcą; wzywa Komisję do terminowego wystąpienia z wnioskiem w sprawie unijnego programu działań w zakresie środowiska na okres po roku 2020, zgodnie z wymogami art. 192 ust. 3 TFUE, ponieważ taki program przyczyni się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w Europie;

7. pilnie wzywa Komisję do przestrzegania programu sprawowania rządów, uzgodnionego w deklaracji z Rio i agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, johannesburskim planie wdrożenia z 2002 r. oraz w dokumencie końcowym z konferencji ONZ poświęconej zrównoważonemu rozwojowi Rio+20 z 2012 r.;

8. uważa, że Komisja powinna zachęcać państwa członkowskie do wspierania powoływania lub udoskonalania rad ds. zrównoważonego rozwoju na szczeblu krajowym, w tym na szczeblu lokalnym, a także do wspierania udziału i aktywnego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych stron na odpowiednich forach międzynarodowych i w ten sposób promowania przejrzystości i szerokiego udziału społeczeństwa oraz partnerstwa na rzecz wdrażania zrównoważonego rozwoju;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

9. uznaje, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju będzie wymagało wielostronnego zaangażowania, tj. ze strony UE, państw członkowskich, samorządów lokalnych i regionalnych, społeczeństwa obywatelskiego, obywateli, przedsiębiorstw i partnerów zewnętrznych; wzywa Komisję do zadbania o to, aby wielostronna platforma zapowiedziana w komunikacie stała się modelem najlepszych praktyk w zakresie planowania, wdrażania, monitorowania i przeglądów agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; podkreśla, że platforma ta powinna gromadzić specjalistyczną wiedzę z różnych kluczowych sektorów, promować innowacje, przyczynić się do skutecznej współpracy z zainteresowanymi stronami oraz zachęcać do oddolnego promowania zrównoważonego rozwoju; podkreśla ponadto, że zakres tej platformy powinien wykraczać poza koncepcję partnerskiego uczenia się oraz umożliwiać rzeczywiste zaangażowanie zainteresowanych stron w planowanie i monitorowanie wdrażania celów zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do promowania synergii z innymi powiązаныmi platformami, takimi jak REFIT, platforma w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym, grupa robocza wysokiego szczebla ds. konkurencyjności i wzrostu oraz grupa ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonych finansów, a także do informowania Parlamentu i Rady o tym, w jaki sposób będą realizowane zalecenia platformy;

10. wzywa Komisję do wzmocnienia i ułatwienia zarządzania celami zrównoważonego rozwoju, aby były one:

- (i) wielosektorowe: należy ustanowić krajowe struktury koordynacyjne, aby kontrolować realizację agendy 21, a struktury te powinny korzystać ze specjalistycznej wiedzy organizacji pozarządowych;
- (ii) wielopoziomowe: należy ustanowić skuteczne ramy instytucjonalne na rzecz zrównoważonego rozwoju na wszystkich szczeblach;
- (iii) wielopodmiotowe: należy ułatwiać i wspierać świadomość i udział społeczeństwa poprzez szerokie udostępnianie informacji;
- (iv) skupione na poprawie współpracy między środowiskami naukowymi i politycznymi;
- (v) opatrzone jasnymi ramami czasowymi, łączącymi perspektywę krótko- i długoterminową;

wobec tego zwraca się do Komisji o zadbanie o to, aby wielostronna platforma doprowadziła nie tylko do gromadzenia, lecz także do upowszechniania praktycznej wiedzy na temat celów zrównoważonego rozwoju, a także o to, aby platforma wpływała na program działań politycznych; zwraca się zatem do Komisji, aby przy wsparciu Parlamentu i Rady utworzyła wielostronną platformę z udziałem podmiotów ze wszystkich sektorów; w forum powinno uczestniczyć nie mniej niż 30 przedstawicieli przedsiębiorstw i przemysłu, grup ochrony praw konsumenta, związków zawodowych, organizacji pozarządowych działających w dziedzinie spraw społecznych, środowiskowych oraz dotyczących klimatu i współpracy na rzecz rozwoju, a także lokalnych przedstawicieli samorządów i miast; posiedzenia powinny być otwarte dla możliwie jak największej liczby podmiotów, których liczbę będzie można zwiększyć w razie stopniowego wzrostu zainteresowania; platforma powinna podczas swoich kwartalnych posiedzeń identyfikować problemy, które stanowią przeszkodę dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; Parlament powinien rozważyć możliwość powołania grupy roboczej ds. celów zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić horyzontalny charakter prac w tej dziedzinie w całej Izbie; forum powinno składać się z posłów do PE reprezentujących jak największą liczbę komisji; Komisja i Parlament powinny także uczestniczyć w posiedzeniach platformy wielostronnej; Komisja powinna przygotowywać aktualizację informacji dla tej platformy co roku na temat swoich planów na przyszłość związanych z wdrażaniem celów zrównoważonego rozwoju, a także dokument dostępny na wszystkich szczeblach we wszystkich państwach członkowskich, dotyczący najlepszych praktyk we wdrażaniu celów zrównoważonego rozwoju, z myślą o posiedzeniach plenarnych wysokiego szczebla ONZ, które odbywają się na przełomie czerwca i lipca; Komitet Regionów powinien działać jako pomost między podmiotami lokalnymi a krajowymi;

11. z zadowoleniem przyjmuje rosnącą ilość kapitału instytucjonalnego i prywatnego przeznaczanego na finansowanie celów zrównoważonego rozwoju oraz zachęca Komisję i państwa członkowskie do opracowania kryteriów zrównoważonego rozwoju dla wydatków instytucjonalnych UE i identyfikacji barier regulacyjnych oraz zachęt do inwestycji w cele zrównoważonego rozwoju, a także poszukiwania możliwości zbieżności i współpracy między inwestycjami publicznymi a prywatnymi;

12. z zadowoleniem przyjmuje wkład, jaki przegląd wdrażania polityki w zakresie ochrony środowiska wnosi w osiągnięcie przez państwa członkowskie celów zrównoważonego rozwoju poprzez sprawniejsze wdrażanie dorobku prawnego UE; ostrzega jednak, że przegląd ten nie powinien zastępować innych narzędzi, takich jak postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

13. wzywa Komisję do opracowania skutecznych mechanizmów monitorowania, śledzenia i przeglądu wdrażania celów zrównoważonego rozwoju i agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz do wprowadzania ich do głównego nurtu polityki, a także wzywa Komisję do ustanowienia we współpracy z Eurostatem zestawu szczegółowych wskaźników dotyczących wewnętrznego stosowania celów zrównoważonego rozwoju w UE; wzywa Komisję do przedstawiania rocznych sprawozdań na temat postępów UE w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że Komisja powinna wspierać państwa członkowskie w prowadzeniu przez nie spójnej sprawozdawczości; apeluje, aby Parlament stał się partnerem w tym procesie, zwłaszcza w drugim obszarze zadań na okres po roku 2020, i wzywa do corocznego dialogu i sprawozdawczości między Parlamentem, Radą i Komisją, których efektem będzie przygotowanie sprawozdania; nalega, by wyniki były zarówno przejrzyste, jak i łatwe do przyswojenia i rozpowszechniania przez szerokie grono odbiorców; podkreśla znaczenie przejrzystości i rozliczalności demokratycznej przy monitorowaniu agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i w związku z tym podkreśla rolę współstawodawców w tym procesie; uważa, że zawarcie wiążącej umowy międzyinstytucjonalnej na mocy art. 295 TFUE zapewniłoby odpowiednie ramy współpracy w tym zakresie;

14. przypomina, że państwa członkowskie mają obowiązek zgłaszać sprawozdawcy ONZ swoje postępy w odniesieniu do celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że te sprawozdania państw członkowskich należy opracowywać we współpracy z kompetentnymi władzami lokalnymi i regionalnymi; podkreśla, że państwa członkowskie o rządach federalnych lub o zdecentralizowanych szczeblach sprawowania rządów muszą określić konkretne wyzwania i obowiązki na oddelegowanych szczeblach zarządzania w związku z osiąganiem celów zrównoważonego rozwoju;

15. apeluje do Komisji o promowanie zrównoważonych globalnych łańcuchów wartości przez wprowadzenie systemów należytej staranności dla przedsiębiorstw, zwracając szczególną uwagę na ich łańcuchy dostaw, co zachęciłoby je przy tym do inwestowania w sposób bardziej odpowiedzialny i stymulowało do skutecznego włączania do umów handlowych rozdziałów dotyczących zrównoważonego rozwoju, m.in. w zakresie działań antykorupcyjnych, przejrzystości, zwalczania unikania opodatkowania i odpowiedzialnego prowadzenia działalności;

16. uważa, że podstawowym wyznacznikiem każdej wizji przyszłości Europy musi być uwzględnienie celów zrównoważonego rozwoju i że w tym celu państwa członkowskie powinny przechodzić na zrównoważone modele przemysłu, a rola UE w osiąganiu zrównoważonego rozwoju powinna zatem mieć centralne znaczenie dla refleksji podjętych w białej księdze Komisji z dnia 1 marca 2017 r. w sprawie przyszłości Europy (COM(2017)2025), przy czym konieczny jest silniejszy wymiar zrównoważonego rozwoju w kontekście wzrostu gospodarczego; jest zdania, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju i programu działań do roku 2030 mają zasadnicze znaczenie dla UE, a osiągnięcie tych celów powinno być europejską spuścizną dla przyszłych pokoleń; przyznaje, że program działań do roku 2030 jest zgodny z zasadami i wartościami Unii oraz że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju w naturalny sposób wynika zatem z planów Unii Europejskiej dotyczących stworzenia lepszej, zdrowszej i bardziej zrównoważonej przyszłości dla Europy;

17. wzywa Komisję i państwa członkowskie do budowania zdolności w zakresie zintegrowanej oceny, innowacji technologicznych i instytucjonalnych oraz mobilizacji finansowej w celu osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;

18. przyznaje, że większość państw europejskich, zarówno należących, jak i nienależących do UE, jest sygnatariuszami porozumienia w sprawie celów zrównoważonego rozwoju; uważa, że w kontekście debaty o przyszłości Europy należy poświęcić uwagę opracowaniu ogólnoeuropejskich ram na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju między państwami członkowskimi UE, EOG, sygnatariuszami układów o stowarzyszeniu z UE, państwami kandydującymi do członkostwa w UE oraz Zjednoczonym Królestwem, po wyjściu tego państwa z UE;

19. podkreśla rolę Forum Politycznego Wysokiego Szczebla w zakresie działań następczych oraz przeglądu celów zrównoważonego rozwoju i wzywa Komisję i Radę do uznania wiodącej roli UE polegającej na opracowaniu i wdrażaniu programu działań do roku 2030 przez uzgodnienie wspólnych stanowisk UE oraz wspólnej sprawozdawczości UE w oparciu o skoordynowaną sprawozdawczość państw członkowskich i instytucji UE przed rozpoczęciem Forum Politycznego Wysokiego Szczebla pod auspicjami Zgromadzenia Ogólnego; zachęca Komisję do sporządzenia bilansu podjętych działań w ramach najbliższego forum politycznego wysokiego szczebla oraz w związku z określonymi celami zrównoważonego rozwoju, które będą poddawane przeglądowi;

20. uważa, że UE powinna być światowym liderem w zakresie przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną i zrównoważony system produkcji i konsumpcji; zachęca Komisję do zorientowania swoich polityk w zakresie nauki, technologii i innowacji na cele zrównoważonego rozwoju oraz wzywa Komisję do opracowania komunikatu w sprawie nauki, technologii i innowacji dla zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zaleceniami grupy eksperckiej Komisji zawartymi w dokumencie pt. „Follow-up to Rio+20, notably the SDGs” [„Działania następcze w stosunku do konferencji Rio+20, a zwłaszcza celów zrównoważonego rozwoju”], aby formułować i wspierać długoterminową koordynację i spójność polityki;

21. podkreśla, że nauka, technologia i innowacyjność stanowią narzędzia mające szczególnie istotne znaczenie dla osiągania celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla konieczność uwzględniania w większym stopniu koncepcji zrównoważonego rozwoju i wyzwań społecznych w programie „Horyzont 2020” i w przyszłych programach ramowych;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

22. przypomina, że – jak zaznaczył w swojej rezolucji z dnia 12 maja 2016 r. – Parlament powinien odgrywać wyraźną rolę we wdrażaniu agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przez UE;

23. z zadowoleniem przyjmuje niedawne inicjatywy mające na celu promowanie efektywności zasobów, między innymi poprzez propagowanie zapobiegania powstawaniu odpadów, ich ponownego wykorzystywania i recyklingu, ograniczenie odzysku energii do materiałów nienadających się do recyklingu, a także stopniowe wycofywanie składowania odpadów nadających się do recyklingu lub odzysku, zgodnie z planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym oraz propozycją nowych, ambitnych celów UE dotyczących odpadów, co przyczyni się między innymi do realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 12 oraz do zmniejszenia ilości odpadów morskich; stwierdza, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju i celów w zakresie zmian klimatu w sposób efektywny pod względem kosztów wymagać będzie zwiększenia efektywności gospodarowania zasobami i pozwoli ograniczyć do 2050 r. roczne globalne emisje gazów cieplarnianych o 19 %, a emisje generowane przez kraje grupy G7 o 25 %; zaznacza, że osiągnięcie 12 spośród 17 celów zrównoważonego rozwoju zależy od zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych; podkreśla znaczenie zrównoważonej konsumpcji i produkcji przez zwiększenie wydajności, zmniejszenie zanieczyszczenia, ograniczenie popytu na zasoby i zmniejszenie ilości odpadów; podkreśla potrzebę oddzielenia wzrostu od zużycia zasobów i skutków środowiskowych; wzywa Komisję do sporządzenia regularnego sprawozdania o stanie gospodarki o obiegu zamkniętym, zawierającego szczegółowe dane na temat aktualnej sytuacji i trendów oraz umożliwiającego modyfikację istniejących strategii politycznych na podstawie obiektywnych, rzetelnych i porównywalnych informacji; wzywa ponadto Komisję do zadbania o to, by gospodarka o obiegu zamkniętym doprowadziła do znacznego spadku zużycia surowców pierwotnych, zmniejszenia marnotrawstwa materiałów, dłuższej trwałości produktów oraz wykorzystywania produktów ubocznych produkcji i materiałów nadmiarowych, wcześniej uznawanych za strumień odpadów; apeluje do Komisji, aby wystąpiła z ambitną i kompleksową strategią dotyczącą tworzyw sztucznych, jednocześnie utrzymując cel na 2020 r. dotyczący bezpiecznego dla środowiska gospodarowania chemikaliami oraz uwzględniając cel dotyczący nietoksycznych cykli materiałowych, zgodnie z 7. unijnym programem działań w zakresie środowiska; jest zdania, że skoordynowane działanie na szczeblu europejskim przeciwko marnotrawieniu żywności ma kluczowe znaczenie dla realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 2; podkreśla cel UE polegający na zmniejszeniu ilości odpadów spożywczych o 50 % do 2030 r.;

24. podkreśla, że decyzja nr 1386/2013/UE wskazuje, iż obecne systemy produkcji i konsumpcji w gospodarce światowej prowadzą do powstawania dużych ilości odpadów, co w połączeniu z rosnącym popytem na dobra i usługi, których zasoby są na wyczerpaniu, przyczynia się do zwiększenia kosztów podstawowych surowców, minerałów i energii, powodując jeszcze większe zanieczyszczenie i dalszy wzrost ilości odpadów, zwiększając globalne emisje gazów cieplarnianych oraz pogłębiając degradację gleby i wylesianie; w związku z tym konieczne jest, aby UE i państwa członkowskie podjęły wszelkie wysiłki w celu zapewnienia analizy pełnego cyklu życia (LCA) produktów i usług, a więc oceny ich realnego wpływu w zakresie zrównoważonego rozwoju;

25. przypomina, że oddzielenie wzrostu gospodarczego od zużycia zasobów ma zasadnicze znaczenie dla ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko i poprawy konkurencyjności Europy oraz ograniczenia jej uzależnienia od zasobów;

26. podkreśla, że dla osiągnięcia przez UE celów agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 konieczne jest ich kompleksowe uwzględnienie w europejskim semestrze, w tym za pomocą odniesienia do zielonego zatrudnienia, efektywnej gospodarki zasobami oraz zrównoważonych inwestycji i innowacji; zauważa, że zasobooszczędna gospodarka wykazuje duży potencjał w zakresie tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego, ponieważ do 2050 r. zapewniłaby gospodarce światowej dodatkowe 2 bln USD i wygenerowałaby dodatkowo 600 mld USD w PKB krajów G7;

27. wzywa Komisję, by przypomniiała wszystkim zainteresowanym stronom, w tym inwestorom, związkom zawodowym i obywatelom, o korzyściach płynących z przekształcenia niezrównoważonej produkcji w działania, które umożliwią wdrożenie celów zrównoważonego rozwoju, i o korzyściach wynikających ze stałego przekwalifikowania pracowników z myślą o ekologicznym, czystym, wysokiej jakości zatrudnieniu;

28. zwraca uwagę na znaczenie osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 2 w sprawie zrównoważonego rolnictwa oraz celów dotyczących zapobiegania zanieczyszczeniu i nadmiernemu zużyciu wody (6.3 i 6.4), poprawy jakości gleby (2.4 i 15.3) oraz zahamowania utraty bioróżnorodności (15) na szczeblu unijnym;

29. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zaradziły znacznym opóźnieniom w osiągnięciu dobrego stanu wód na mocy ramowej dyrektywy wodnej oraz by zagwarantowały osiągnięcie celu zrównoważonego rozwoju nr 6; zwraca uwagę, że według oceny EEA status ekologiczny ponad połowy jednolitej części wód w rzekach i jeziorach w Europie klasyfikuje się jako mniej niż dobry, można również zaobserwować znaczną degradację i utratę różnorodności biologicznej ekosystemów wodnych; wzywa Komisję do poparcia innowacyjnych podejść do zrównoważonej gospodarki wodnej, między innymi dzięki wykorzystaniu pełnego potencjału wód ściekowych i stosowaniu zasad gospodarki o obiegu zamkniętym w gospodarce wodnej poprzez wprowadzenie środków ponownego wykorzystania ścieków w rolnictwie, przemyśle

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

i gospodarce komunalnej; podkreśla, że około 70 mln Europejczyków doświadcza deficytu wody w miesiącach letnich; przypomina ponadto, że około 2 % całkowitej liczby ludności UE nie posiada pełnego dostępu do wody pitnej, co w sposób niewspółmierny dotyka grup słabszych i zmarginalizowanych; przypomina również, że z powodu wody niezdatnej do picia i złych warunków higieniczno-sanitarnych w Europie umiera 10 osób dziennie;

30. przyjmuje z zadowoleniem wspólny komunikat Komisji w sprawie przyszłości oceanów, w którym zaproponowano 50 działań na rzecz zapewnienia bezpiecznych, czystych i zarządzanych w zrównoważony sposób oceanów w Europie i na świecie, aby zrealizować cel zrównoważonego rozwoju nr 14 – pilny ze względu na konieczność szybkiej poprawy stanu europejskich mórz i oceanów na świecie;

31. podkreśla znaczenie środowiskowe i korzyści społeczno-gospodarcze różnorodności biologicznej i zwraca uwagę, że zgodnie z najnowszym sprawozdaniem na temat „Poziomów krytycznych dla planety” obecne wskaźniki utraty różnorodności biologicznej przekroczyły poziom krytyczny, podczas gdy integralność biosfery jest uznawana za kluczowy poziom krytyczny, którego znaczna zmiana wprowadza system ziemski w nowy stan; z niepokojem zauważa, że cele unijnej strategii na rzecz różnorodności biologicznej do 2020 r. i Konwencji o różnorodności biologicznej nie mogą zostać osiągnięte bez znacznych dodatkowych wysiłków; przypomina, że stan około 60 % gatunków zwierząt i 77 % chronionych siedlisk odbiega od optymalnego⁽¹⁾; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz osiągnięcia tych celów, m.in. poprzez pełne wdrożenie dyrektyw o ochronie środowiska oraz uznanie wartości dodanej ekosystemów i różnorodności biologicznej europejskiego środowiska naturalnego poprzez przeznaczenie wystarczających środków, w tym w przyszłych budżetach na ochronę różnorodności biologicznej, w szczególności na sieć Natura 2000 i program LIFE; podkreśla konieczność stosowania wspólnej metodyki monitorowania wydatków, uwzględniającej wszelkie bezpośrednie i pośrednie wydatki na ochronę różnorodności biologicznej i efektywność tych wydatków, zaznaczając, że ogólne wydatki UE nie mogą mieć niekorzystnych skutków dla różnorodności biologicznej oraz powinny wspierać realizację unijnych celów w tym zakresie;

32. podkreśla, że pełne wdrożenie, egzekwowanie i odpowiednie finansowanie dyrektyw o ochronie środowiska jest niezbędnym warunkiem zapewnienia udanej realizacji całej strategii ochrony różnorodności biologicznej i jej głównego celu; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji Europejskiej o odstąpieniu od przeglądu dyrektyw o ochronie środowiska;

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by niezwłocznie ukończyły tworzenie sieci ekologicznej Natura 2000 i wzmocniły ją, a także wzmogły wysiłki w celu zapewnienia, by zgodnie z dyrektywą siedliskową ustanowiono odpowiednią liczbę specjalnych obszarów ochrony i by towarzyszyło temu wdrożenie skutecznych środków ochrony różnorodności biologicznej w Europie;

34. zauważa, że według badań niezrównoważone rolnictwo jest kluczowym czynnikiem wywołującym utratę rozpuszczonego w glebie węgla organicznego i różnorodności biologicznej gleby; wzywa UE do promowania metod budowy jakości gleby, takich jak rotacja z użyciem roślin strączkowych i zwierząt gospodarskich, co umożliwiłoby UE osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju nr 2.4 i 15.3;

35. uważa, że Unia Europejska musi uczynić dużo więcej, aby osiągnąć cel nr 15; w szczególności wzywa Komisję, aby potraktowała priorytetowo w szczególności kwestię dekontaminacji środowiska, proponując zharmonizowane normy mające na celu zapobieganie zużyciu i degradacji gleb oraz przedstawiając jak najszybciej wielokrotnie zapowiadany plan działania w zakresie przeciwdziałania wylesianiu i degradacji lasów oraz harmonogram jego wdrażania;

36. przyznaje, że zmiany w różnorodności biologicznej gleby i zawartości węgla organicznego w glebie są głównie wynikiem praktyk zagospodarowania gruntów i zmiany sposobu użytkowania gruntów oraz zmiany klimatu, co ma poważny, negatywny wpływ na całe ekosystemy i społeczeństwo; w związku z tym wzywa Komisję do poświęcenia szczególnej uwagi kwestiom związanym z glebą w nadchodzącym 8. programie działań w zakresie środowiska;

37. podkreśla, że UE importuje paszę dla zwierząt z ziaren soi, co przyczynia się do wylesiania w Ameryce Południowej i wpływa niekorzystnie na cel zrównoważonego rozwoju dotyczący wylesiania, zmiany klimatu i różnorodności biologicznej;

⁽¹⁾ Raport EEA nr 30/2016 pt. „Environmental indicator report 2016 — In support to the monitoring of the 7th Environment Action Programme” [„Raport w sprawie wskaźników środowiskowych 2016 – wsparcie monitorowania 7. programu działań w zakresie środowiska], <https://www.eea.europa.eu/publications/environmental-indicator-report-2016>

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

38. wzywa Komisję do intensyfikacji działań na arenie światowej w obszarze ochrony istotnej równowagi ekologicznej i środowiska Arktyki; zdecydowanie wzywa Komisję, aby nie zezwalała na strategie polityczne, które zachęcają do wydobywania paliw kopalnych w Arktyce;

39. przyjmuje z zadowoleniem, że szczególną uwagę zwrócono na różnorodność biologiczną, ekosystemy i zasoby naturalne, a także stwierdzony związek między tymi elementami a ludzkim zdrowiem i dobrym samopoczuciem; podkreśla konieczność stosowania podejścia „Jedno zdrowie” obejmującego zdrowie ludzkie, zdrowie zwierząt i zdrowie środowiskowe; przypomina, że inwestycje w badania naukowe i innowacje mające na celu opracowanie nowych technologii w dziedzinie zdrowia są zasadniczym warunkiem wstępnym dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do pilnego przeprowadzenia analizy w odpowiedzi na publikację OECD pt. „EU Health at a glance” [„Zdrowie w UE w skrócie”], w której zwrócono uwagę, że długość życia nie wzrasta w wielu państwach członkowskich UE; odnotowuje, że sprawiedliwy dostęp do wysokiej jakości opieki zdrowotnej ma zasadnicze znaczenie dla stabilności systemów opieki zdrowotnej i posiada potencjał ograniczenia nierówności; podkreśla, że należy zwiększyć wysiłki w celu likwidacji wielowymiarowych barier dla dostępu na poziomie jednostki, świadczeniodawcy i systemu opieki zdrowotnej oraz w celu zapewnienia dalszych inwestycji w innowacje i badania medyczne, a także w Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), aby wypracować rozwiązania w zakresie opieki zdrowotnej, które będą dostępne, zrównoważone i ukierunkowane na zwalczanie globalnych plag zdrowotnych, takich jak HIV/AIDS, gruźlica, zapalenie opon mózgowych, wirusowe zapalenie wątroby typu C i inne zaniedbane choroby zakaźne, które często są związane z ubóstwem; zwraca uwagę, że inwestycje w badania naukowe i rozwój w dziedzinie medycyny na poziomie globalnym ma kluczowe znaczenie dla możliwości reagowania na pojawiające się wyzwania zdrowotne, takich jak epidemie oraz oporność na antybiotyki;

40. podkreśla, że gospodarka w dziedzinie oceanów, czyli „niebieska gospodarka”, stwarza istotne możliwości zrównoważonego użytkowania i konserwacji zasobów morskich oraz że odpowiednie wsparcie dla budowania potencjału na rzecz opracowywania i wdrażania narzędzi planowania i systemów zarządzania mogą umożliwić krajom rozwijającym się wykorzystanie tych możliwości; podkreśla ważną rolę, jaką Unia Europejska musi odegrać w tym zakresie;

41. zauważa, że istnieje wyraźny związek między eksploatacją zasobów ryb a ochroną środowiska i handlem; zauważa ponadto, że koszt alternatywny niepodjęcia działań dotyczących zniesienia szkodliwych dotacji dla rybołówstwa jest wyjątkowo wysoki, ponieważ niepodjęcie działań doprowadzi do wyczerpania zasobów, braku bezpieczeństwa żywnościowego oraz zniszczenia źródeł zatrudnienia, które miały zostać zachowane;

42. przypomina, że UE i jej państwa członkowskie są sygnatariuszami porozumienia paryskiego i jako takie zobowiązały się do realizacji jego celów, co wymaga podejmowania działań na szczeblu globalnym; podkreśla potrzebę włączenia celu długoterminowej dekarbonizacji z myślą o ograniczeniu globalnego ocieplenia do poziomu znacznie poniżej 2 °C oraz o podejmowaniu wysiłków w celu dalszego ograniczenia go do 1,5 °C;

43. przypomina, że wniosek Komisji w sprawie ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 określa trzy główne cele na 2030 r.: zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 %, zaspokojenie co najmniej 27 % zapotrzebowania UE na energię z odnawialnych źródeł energii oraz zwiększenie efektywności energetycznej o co najmniej 30 %; przypomina stanowiska Parlamentu w sprawie tych celów; podkreśla konieczność dokonywania przeglądu tych celów i opracowania strategii na rzecz całkowitej eliminacji emisji w UE do połowy obecnego stulecia, wskazującej racjonalny pod względem kosztów plan działań na rzecz osiągnięcia celu zerowych emisji przyjętego w porozumieniu paryskim, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej i krajowej w UE;

44. apeluje do UE oraz państw członkowskich o skuteczne uwzględnienie aspektu łagodzenia zmiany klimatu oraz przystosowania się do niej w strategiach politycznych na rzecz rozwoju; podkreśla konieczność promowania transferów technologii w dziedzinie efektywności energetycznej oraz czystych technologii, jak również wspierania inwestycji w niewielkie, pozasieciowe projekty dotyczące energii ze źródeł odnawialnych; apeluje do UE o zwiększenie wsparcia dla rolnictwa zrównoważonego, tak aby przeciwdziałać zmianie klimatu, skupiając się głównie na niewielkich gospodarstwach rolnych, dywersyfikacji upraw, agroleśnictwie oraz praktykach agroekologicznych;

45. zauważa, że degradacja środowiska oraz zmiana klimatu są dużym zagrożeniem dla ustanowienia i utrzymania pokoju i sprawiedliwości; uznaje potrzebę większego uwzględniania roli, jaką odgrywa zmiana klimatu i degradacja środowiska w nasilaniu globalnych migracji, a także głodu i ubóstwa; wzywa UE i państwa członkowskie do utrzymania zmiany klimatu jako strategicznego priorytetu w dialogach dyplomatycznych na szczeblu światowym, w tym dialogach dwustronnych i dwuregionalnych wysokiego szczebla w ramach grup G-7 i G-20 w ramach ONZ i w rozmowach z państwami partnerskimi, takimi jak Chiny, aby kontynuować pozytywny i aktywny dialog przyspieszający globalne przechodzenie na czystą energię i zapobiegający niebezpiecznej zmianie klimatu;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

46. wyraża uznanie dla prac Centrum Klimatu i Bezpieczeństwa z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, które identyfikuje związki między zmianą klimatu a bezpieczeństwem wewnętrznym i określa zmianę klimatu jako „mnożnik zagrożeń”, który może zwiększyć zapotrzebowanie na interwencje humanitarne lub wojskowe oraz prowadzić do gwałtowniejszych burz zagrażających miastom i bazom wojskowym;

47. podkreśla fakt, że ubóstwo energetyczne, często definiowane jako sytuacja, w której osoby lub gospodarstwa domowe nie mogą zapewnić odpowiedniego ogrzewania lub dostarczenia innych niezbędnych usług energetycznych do domu po przystępnych cenach, stanowi problem w wielu państwach członkowskich; podkreśla, że ubóstwo energetyczne wynika z rosnących cen energii, skutków recesji dla gospodarek krajowych i regionalnych oraz słabej efektywności energetycznej domów; przypomina, że europejskie badanie warunków życia ludności (EU-SILC) szacuje, iż 54 mln obywateli UE (10,8 % ludności UE) nie mogło odpowiednio ogrzewać swojego domu w 2012 r., a podobne liczby dotyczą też opóźnień w płatnościach faktur za media lub obecności złych warunków mieszkalnych; wzywa państwa członkowskie do dostrzeżenia i rozwiązania tego problemu, ponieważ zapewnienie podstawowych usług energetycznych ma zasadnicze znaczenie dla zadbania o to, by obywatele nie cierpieli z powodu negatywnych skutków zdrowotnych, nie byli uwięzieni w ubóstwie i mogli utrzymać dobrą jakość życia, a także o to, by nakłady finansowe na pomoc dla gospodarstw domowych wymagających wsparcia nie stały się nadmiernym obciążeniem; podkreśla, że nowoczesne usługi energetyczne mają zasadnicze znaczenie dla dobrostanu człowieka i rozwoju gospodarczego kraju; mimo to 1,2 mld ludzi na świecie nie ma dostępu do energii elektrycznej, a ponad 2,7 mld nie ma dostępu do czystych miejsc do gotowania; przypomina ponadto, że ponad 95 % tych ludzi zamieszkuje Afrykę subsaharyjską lub kraje rozwijające się w Azji, a około 80 % mieszka na obszarach wiejskich; podkreśla, że energia ma zasadnicze znaczenie dla niemal wszystkich istotnych wyzwań i szans, przed jakimi stoi współczesny świat; podkreśla, że dostęp do energii jest konieczny, czy to dla tworzenia miejsc pracy, bezpieczeństwa, zmiany klimatu, produkcji żywności, czy też zwiększenia dochodów, a zrównoważona energia stanowi szansę, gdyż zmienia życie, gospodarkę i całą planetę;

48. zaleca pełną integrację działań w dziedzinie klimatu w całym unijnym budżecie – czyli wprowadzenie działań związanych z ochroną klimatu do głównego nurtu polityki – przy zapewnieniu, by środki ograniczania emisji gazów cieplarnianych były włączane do wszystkich decyzji inwestycyjnych w Europie;

49. wzywa Komisję do sporządzenia – w ciągu sześciu miesięcy od dialogu pomocniczego na mocy UNFCCC w 2018 r., a następnie co pięć lat – sprawozdania na temat prawodawstwa UE w dziedzinie klimatu, w tym rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego oraz dyrektywy w sprawie ETS, w celu upewnienia się, że prawodawstwo to zgodnie z oczekiwaniami skutecznie wspiera działania mające na celu zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych w UE, oraz w celu ustalenia, czy obecna tendencja dotycząca redukcji będzie wystarczająca, aby pomóc Unii osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju i cele porozumienia paryskiego; zwraca się ponadto do Komisji o dokonanie przeglądu i wzmocnienie, najpóźniej do 2020 r., ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz ustalonych na poziomie krajowym wkładów UE, aby były one wystarczająco dopasowane do długoterminowych celów porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju; apeluje do Komisji, by propagowała wykorzystywanie potencjału pochłaniania gazów cieplarnianych poprzez zachęcanie do opracowywania strategii politycznych, które wspierają zalesianie i właściwe praktyki zarządzania lasami, mając na względzie fakt, że w programie działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 UE zobowiązała się do propagowania zrównoważonej gospodarki leśnej, powstrzymania wylesiania, odtworzenia zdegradowanych lasów oraz zwiększania zalesiania i ponownego zalesiania na całym świecie do 2020 r.;

50. podkreśla, że działania na rzecz złagodzenia globalnego ocieplenia nie stanowią przeszkody dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, a wręcz przeciwnie – dekarbonizacja gospodarki powinna być postrzegana jako kluczowe źródło nowego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; przyznaje jednak, że w procesie przechodzenia do nowego modelu gospodarczego i społecznego społeczności skupione wokół tradycyjnych gałęzi przemysłu będą z dużym prawdopodobieństwem stawać przed wyzwaniami; podkreśla znaczenie wsparcia tego procesu i wzywa Komisję i państwa członkowskie do ułatwienia wykorzystania środków z takich źródeł jak unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) do finansowania modernizacji i sprawiedliwej transformacji, aby wspomóc te społeczności oraz propagować wdrażanie najlepszych technologii i praktyk produkcyjnych w celu zapewnienia najlepszych standardów środowiskowych oraz bezpiecznej, stabilnej i trwałej pracy;

51. zauważa, że stała utrata bioróżnorodności, negatywne skutki wylesiania i zmiana klimatu mogą prowadzić do narastającej rywalizacji o zasoby takie jak żywność i energia, wzrostu ubóstwa i niestabilności politycznej na świecie oraz przesiedleń ludności i nowych światowych schematów migracji; apeluje do Komisji, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państw członkowskich, aby rozważyły te kwestie we wszystkich aspektach stosunków zewnętrznych i dyplomacji międzynarodowej, przy zapewnieniu znacznego zwiększenia finansowania oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA); zwraca się do Komisji, ESDZ i państw członkowskich o podejmowanie we wszystkich działaniach

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

i stosunkach z krajami trzecimi wysiłków mających na celu ograniczenie emisji dzięki wspieraniu odnawialnych źródeł energii, efektywnego gospodarowania zasobami, różnorodności biologicznej i ochrony lasów oraz przez promowanie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej;

52. wzywa Komisję, by zadbała o to, aby polityka zewnętrzna UE była zgodna z celami zrównoważonego rozwoju, a także określiła obszary, w których potrzebne są dalsze działania lub odpowiednie wdrożenie, co ma zapewnić, że polityka zewnętrzna UE będzie wspierać skuteczną realizację celów zrównoważonego rozwoju oraz nie będzie kolidować z celami zrównoważonego rozwoju i ich wdrażaniem w innych regionach, a zwłaszcza w krajach rozwijających się; w tym celu wzywa Komisję, aby uruchomiła rzetelny proces, poczynwszy od metody prognozowania/wczesnego ostrzegania dla nowych inicjatyw i wniosków, w tym przeglądu obowiązującego prawodawstwa, a także przedstawiła wniosek w sprawie nadrzędnej zewnętrznej strategii zrównoważonego rozwoju; zwraca uwagę na dostępne instrumenty i fora, takie jak Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), Forum Regionalne ds. Zrównoważonego Rozwoju EKG ONZ, Forum Polityczne Wysokiego Szczebla oraz centralna platforma ONZ; wzywa do przeprowadzenia dobrowolnego przeglądu na Forum Politycznym Wysokiego Szczebla zgodnie z programem działań do roku 2030, który zachęca państwa członkowskie do „przeprowadzania regularnych i otwartych przeglądów postępów”; pod tym względem podkreśla rolę regularnych i adekwatnych ocen skutków ex ante; przypomina zawarty w Traktacie obowiązek, aby przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, uwzględniano cele współpracy na rzecz rozwoju;

53. podkreśla znaczenie oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) jako kluczowego instrumentu pozwalającego zrealizować program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 w odniesieniu do eliminacji ubóstwa we wszystkich jego formach i walki z nierównościami, i przypomina równocześnie, że pomoc rozwojowa nie wystarczy, by wydobyc kraje rozwijające się z ubóstwa; podkreśla potrzebę promowania instrumentów zachęcających do większej rozliczalności, takich jak wsparcie budżetowe; wzywa UE i państwa członkowskie, aby niezwłocznie potwierdziły swoje zobowiązanie do realizacji celu dotyczącego przeznaczenia 0,7 % dochodu narodowego brutto na ODA oraz przedstawiły szczegółowe propozycje harmonogramu stopniowego zwiększania ODA z myślą o osiągnięciu tego celu; przypomina w tym kontekście o zobowiązaniu UE do przyznania co najmniej 20 % swojej ODA na rozwój społeczny i włączenie społeczne oraz zwraca się o potwierdzenie zobowiązania w tym zakresie; apeluje do Komisji o zrealizowanie zalecenia Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD zakładającego osiągnięcie wielkości rocznej dotacji na poziomie 86 % łącznych zobowiązań w zakresie ODA; apeluje o ochronę ODA przed rozdrobnieniem i o przestrzeganie uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym zasad skuteczności rozwoju przez utrzymanie jej podstawowego celu, którym jest likwidacja ubóstwa, i skupienie się na krajach najslabiej rozwiniętych oraz kwestiach dotyczących niestabilności; przypomina, że w ramach rozszerzonej agendy na rzecz rozwoju konieczne jest wyjście poza relację darczyńca/beneficjent;

54. podkreśla, że zapewnienie sprawiedliwości i przejrzystości podatkowej, zwalczanie uchylania się od opodatkowania, likwidowanie nielegalnych przepływów finansowych i rajów podatkowych wraz z poprawą w zakresie zarządzania finansami publicznymi, zrównoważonym wzrostem gospodarczym oraz zwiększeniem mobilizacji zasobów krajowych, jest kluczowe z punktu widzenia finansowania programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030; wzywa UE do stworzenia unijnego programu finansowania (DEVETAX 2030), aby zapewnić specjalną pomoc w tworzeniu struktur podatkowych we wschodzących gospodarkach rynkowych oraz aby wesprzeć kraje rozwijające się w utworzeniu nowych urzędów podatkowych na szczeblu regionalnym; ponownie wzywa do wprowadzenia globalnego podatku od transakcji finansowych, aby umożliwić stawienie czoła światowym wyzwaniom związanym z ubóstwem, a także wzywa do zbadania efektu mnożnikowego w krajach rozwijających się, wywołanego przez wszystkie krajowe i unijne systemy i przepisy podatkowe, oraz do utrzymania zasady spójności polityki na rzecz rozwoju jako elementu uwzględnianego przy stanowieniu prawa w tej dziedzinie;

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ponownego dostosowania ich podejścia do kwestii migracji z myślą o rozwijaniu polityki migracji zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju 10 i opartym na faktach postrzeganiu migrantów i osób ubiegających się o azyl oraz przeciwdziałaniu ksenofobii i dyskryminacji wobec migrantów, jak i ze względu na inwestycje w kluczową siłę napędową dla rozwoju społecznego; ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że nowe strategie i instrumenty finansowe odnoszące się do przyczyn nielegalnej i przymusowej migracji mogą zostać wdrożone ze szkodą dla celów rozwoju, i zwraca się o przyznanie Parlamentowi Europejskiemu silniejszej roli kontrolnej, tak aby zapewnić, by nowe narzędzia finansowania były zgodne z podstawą prawną, zasadami i zobowiązaniami UE, w szczególności w odniesieniu do programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030; przypomina, że podstawowym celem współpracy na rzecz rozwoju jest likwidacja ubóstwa i długotrwały rozwój gospodarczy i społeczny;

56. przyjmuje z zadowoleniem nacisk na inwestycje w młodzież, jako że cele zrównoważonego rozwoju są realizowane głównie za jej pośrednictwem; podkreśla konieczność wykorzystania dywidendy demograficznej krajów rozwijających się za pomocą odpowiednich strategii społecznych oraz inwestycji w kształcenie i zdrowie młodzieży – w tym zdrowie seksualne i reprodukcyjne – oraz w kształcenie; podkreśla szansę na to, by w końcu osiągnąć postęp w zakresie równości

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

kobiet i mężczyzn oraz wzmocnienia pozycji kobiet jako zasadniczego elementu spójności polityki na rzecz rozwoju i wzywa UE, aby uwzględnić te działania we wszystkich obszarach działań zewnętrznych; uznaje, że te kluczowe czynniki rozwoju społecznego i rozwoju kapitału ludzkiego muszą być priorytetem w celu zagwarantowania zrównoważonego rozwoju;

57. wzywa UE i państwa członkowskie do ukierunkowania koniecznych zasobów i orientacji politycznej na zapewnienie, by zasada równouprawnienia płci oraz wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt znalazły się w centrum wdrażania agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;

58. nalega na Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły, że budżety publiczne nie będą sprzeczne z celami zrównoważonego rozwoju; uważa, że znaczne przyspieszenie zielonych inwestycji, innowacji i wzrostu w UE jest konieczne, aby terminowo i z powodzeniem wdrożyć agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, oraz dostrzega, że konieczne są nowe narzędzia finansowania i zmiana podejścia do obecnej polityki inwestycyjnej, np. wycofanie szkodliwych dla środowiska dotacji i wysokoemisyjnych projektów; wzywa do ułożenia strategii włączania przez przedsiębiorstwa wielonarodowe i inne czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego do ich modeli działalności korporacyjnej oraz przez inwestorów instytucjonalnych do swoich strategii inwestycyjnych, aby środki finansowe trafiały do zrównoważonych modeli finansów i aby odejść od stosowania paliw kopalnych;

59. apeluje, aby w WRF na okres po 2020 r. uwzględniono ukierunkowanie budżetu Unii na realizację agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przy czym należy zapewnić odpowiednie finansowanie na potrzeby faktycznego osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; apeluje o większe uwzględnianie kwestii zrównoważonego rozwoju we wszystkich mechanizmach finansowania oraz liniach budżetowych, i powtarza, że długoterminowa polityka spójności odgrywa ważną rolę w minimalizacji kosztów; podkreśla znaczenie polityki spójności jako głównej polityki inwestycyjnej UE i przypomina, że horyzontalne stosowanie kryteriów zrównoważonego rozwoju i celów opartych na wynikach w odniesieniu do wszystkich europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w tym Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, jest konieczne, aby dokonać kompleksowego przejścia do zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;

60. wzywa Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), by kierował się europejskimi wartościami przez wdrażanie silnych kryteriów zrównoważonego rozwoju przy udzielaniu pożyczek, a w szczególności by pożyczki dla sektorów energetycznego i transportowego były przeznaczane na niskoemisyjne i zrównoważone projekty;

61. wzywa EBI do przeznaczenia 40 % swojego portfela pożyczek na wzrost niskoemisyjny i odporny na zmianę klimatu do 2030 r.;

62. zwraca się do EBI o przeznaczenie większych środków na inicjatywę ELENA służącą przyznawaniu dotacji na pomoc techniczną skupioną wokół wsparcia efektywności energetycznej, rozproszonych zasobów energii odnawialnej oraz projektów i programów w dziedzinie transportu miejskiego;

63. uznaje, że odporna i trwała infrastruktura stanowi podstawową zasadę budowania zrównoważonej niskoemisyjnej przyszłości i przynosi szereg dodatkowych korzyści, takich jak trwałość i poprawa ochrony przed pożarami i powodzią; uważa, że przejścia do społeczeństwa zrównoważonego można dokonać jedynie przez przestrzeganie zasady nadrzędności efektywności energetycznej i dalsze udoskonalanie wydajności urządzeń, sieci energetycznych i budynków i jednocześnie rozwój systemów magazynowania energii; przyznaje, że budynki mają największy potencjał w zakresie efektywności energetycznej i wzywa UE, by zobowiązała się do realizacji celu w pełni zrównoważonych, niskoemisyjnych i wydajnych energetycznie zasobów budowlanych do 2050 r. o niemal zerowym zużyciu energii i zaspokajających wszelkie resztkowe zapotrzebowanie na energię z wielu różnych źródeł odnawialnych; apeluje o przyspieszenie wzrostu proporcji energii ze źródeł odnawialnych w koszyku energetycznym UE; ostrzega przed uzależnieniem od niezrównoważonej infrastruktury i apeluje do Komisji o zaproponowanie środków służących uporządkowanemu przejściu do zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej i podstawowej reorientacji rozwoju infrastruktury, aby załagodzić systemowe ryzyka gospodarcze związane z wysokoemisyjnymi aktywami finansowymi;

64. wzywa Komisję i państwa członkowskie do priorytetowego traktowania mobilności zgodnej z zasadami zrównoważonego rozwoju przez optymalizację systemów transportu publicznego na szczeblu lokalnym z poszanowaniem specyfiki poszczególnych krajów i z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb ich obywateli; uważa, że wsparcie finansowe UE przeznaczone na rozwój sektora transportu i infrastruktury powinno być ukierunkowane na cele wnoszące rzeczywistą wartość dodaną dla państw członkowskich;

65. podkreśla, że korupcja ma poważny wpływ na środowisko oraz że handel zagrożonymi gatunkami dzikich zwierząt, minerałami i kamieniami szlachetnymi oraz produktami leśnymi, takimi jak drewno, także nieodłącznie wiąże się z korupcją; podkreśla ponadto, że handel dzikimi zwierzętami może dodatkowo narażać zagrożone gatunki zwierząt, a nielegalne pozyskiwanie drewna może prowadzić do utraty bioróżnorodności i zwiększenia emisji dwutlenku węgla, które przyczyniają się do zmiany klimatu; podkreśla, że dla zorganizowanych grup przestępczych oznacza to znaczne zyski przy niskim ryzyku, ponieważ przestępstwa leśne są rzadko ścigane, a sankcje rzadko odpowiadają powadze popełnianych

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

przestępstw; przypomina Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, która kompleksowo skupia się na zapobieganiu korupcji, skutecznym egzekwowaniu prawa, współpracy międzynarodowej i odzyskiwaniu mienia, przez co może stanowić skuteczne narzędzie zwalczania korupcji w sektorze środowiska; wzywa państwa członkowskie do włączenia strategii antykorupcyjnych, takich jak przejrzystość i rozliczalność, do ustawodawstwa i polityk w dziedzinie środowiska, aby wzmocnić demokrację i dobre rządy; podkreśla, że walka z korupcją w sektorze środowiska pomoże zapewnić zrównoważony dostęp do podstawowych zasobów, takich jak woda i czyste otoczenie, oraz ma zasadnicze znaczenie dla ochrony naszego środowiska i zapewniania zrównoważonego rozwoju;

66. dostrzega znaczenie kultury i udziału w kulturze dla realizacji agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju, a także rolę kultury w relacjach zewnętrznych i polityce rozwoju; apeluje o należyte wsparcie dla organizacji i instytucji kulturalnych w realizacji agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju, a także w dalszym zacieśnianiu powiązań między badaniami, nauką, innowacjami i sztuką;

67. przypomina, że uczestnictwo w życiu kulturalnym pozytywnie wpływa na zdrowie fizyczne i psychiczne oraz na dobre samopoczucie, wyniki w szkole i w pracy oraz ułatwia ludziom zagrożonym wykluczeniem społecznym wejście na rynek pracy, a przez co znacznie przyczynia się do osiągnięcia wielu celów zrównoważonego rozwoju;

68. jest głęboko zaniepokojony zróżnicowaniem wyników systemów edukacji w państwach członkowskich, co pokazały ostatnie raporty PISA; podkreśla, że odpowiednio doinwestowane i dostępne dla wszystkich publiczne systemy kształcenia i szkolenia są niezbędne do osiągnięcia równości i włączenia społecznego oraz do osiągnięcia celów określonych w celu zrównoważonego rozwoju nr 4; podkreśla również, że wysokiej jakości edukacja może wzmocnić najsłabsze grupy ludności, mniejszości, osoby o szczególnych potrzebach, a także kobiety i dziewczęta; ubolewa z powodu utrzymującego się wysokiego bezrobocia wśród młodzieży; podkreśla, że edukacja ma kluczowe znaczenie dla rozwoju samowystarczalnych społeczeństw; apeluje do UE o powiązanie wysokiej jakości kształcenia, szkolenia technicznego i zawodowego oraz współpracy z przemysłem jako istotnego warunku wstępnego dla możliwości zatrudnienia ludzi młodych i dostępu do miejsc pracy dla wykwalifikowanych pracowników;

69. wzywa UE i jej państwa członkowskie do ochrony języków regionalnych, mniejszościowych i rzadziej używanych i różnorodności językowej oraz do dopilnowania, aby dyskryminacja językowa nie była tolerowana podczas włączania celów zrównoważonego rozwoju w europejskie ramy polityki oraz aktualne i przyszłe priorytety Komisji;

70. uważa, że w europejskich ramach polityki, w tym w ramach kształcenia, należy promować różnorodność kulturową oraz ochronę dziedzictwa przyrodniczego;

71. wzywa państwa członkowskie, aby zmierzyły się przede wszystkim z kwestią przekształcenia – pod względem środowiskowym i gospodarczym – obiektów przemysłowych, które w różnych regionach Europy powodują wysoki poziom zanieczyszczenia matryc środowiskowych oraz stwarzają duże zagrożenie dla zdrowia lokalnej ludności;

72. podkreśla rolę, jaką program rozwoju miast w UE będzie odgrywać we wdrażaniu ogólnoswiatowego „nowego programu dotyczącego miast”, oraz z zadowoleniem przyjmuje decyzje polityczne wzmocniające rolę miast i regionów w zakresie synergetycznych zielonych inwestycji; przyjmuje również z zadowoleniem takie inicjatywy jak nagroda Zielony Liść oraz Globalne Porozumienie Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii, a ponadto podkreśla zasadnicze znaczenie miast i regionów dla osiągania celów zrównoważonego rozwoju, gdyż zrównoważony rozwój wymaga współpracy i długoterminowej perspektywy na wszystkich szczeblach zarządzania i we wszystkich sektorach;

73. przypomina, że w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przyznano, że nie możemy już postrzegać żywności, środków utrzymania i gospodarki zasobami naturalnymi oddzielnie; podkreśla, że poświęcanie uwagi rozwojowi obszarów wiejskich i inwestycjom w rolnictwo – uprawy, hodowla zwierząt gospodarskich, leśnictwo, rybołówstwo i akwakultura – to istotne narzędzia położenia kresu ubóstwu i głodowi, które mogą zaowocować zrównoważonym rozwojem; zauważa, że rolnictwo ma do odegrania istotną rolę w zwalczaniu zmiany klimatu; podkreśla, że ogromne ambicje celów zrównoważonego rozwoju można osiągnąć jedynie przez współpracę – Północy z Południem, Południa z Południem i współpracę trójstronną – oraz globalne partnerstwa między różnymi podmiotami w rozmaitych obszarach;

74. przyjmuje z zadowoleniem zamiar włączenia polityki handlowej i inwestycyjnej, która obejmuje zrównoważony rozwój, a także apeluje o skuteczniejsze podjęcie problemu oddziaływania pozyskiwania produktów spożywczych i zasobów naturalnych w UE i poza jej terytorium w tworzeniu unijnych strategii politycznych w granicach UE i poza jej granicami; apeluje o ponowne przemyślenie polityki inwestycyjnej i o szerokie stosowanie innowacyjnych narzędzi finansowania w celu osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do zapewnienia przejrzystych kontroli zrównoważonego rozwoju w przyszłych porozumieniach o wolnym handlu;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

75. wzywa Komisję do opracowania – z udziałem odpowiednich zainteresowanych stron – i zapewnienia konkretnych, dopasowanych strategii wsparcia dla zmarginalizowanych gospodarstw domowych i grup o niskich dochodach, takich jak Romowie, aby zapewnić zdrowe warunki życia, dostęp do podstawowych usług i bezpiecznych, czystych zasobów naturalnych takich jak powietrze, woda, niedroga i nowoczesna energia oraz zdrowa żywność, co przyczyniłoby się też do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju nr 1, 10 i 15 dotyczących eliminacji ubóstwa, ograniczenia nierówności oraz promocji pokojowych i otwartych społeczeństw;

76. zwraca uwagę, że – jak podkreślono w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 – osoby niepełnosprawne są w wysokim stopniu zagrożone ubóstwem, gdyż mają niedostateczny dostęp do praw podstawowych, takich jak edukacja, ochrona zdrowia i zatrudnienie;

77. uważa, że w inicjatywach unijnych mających na celu zaplanowanie przyszłości opartej na zrównoważonym rozwoju należy uwzględnić szeroką refleksję nad rolą zwierząt jako stworzeń zdolnych do odczuwania oraz nad ich dobrostanem, który często lekceważy się w ramach dominujących systemów produkcji konsumpcyjnej; podkreśla, że konieczne jest, aby Unia Europejska jak najszybciej uzupełniła istniejące luki polityczne i legislacyjne w zakresie dobrostanu zwierząt, czego domaga się również coraz większa liczba obywateli UE;

78. wzywa Komisję do zwiększenia starań i finansowania na rzecz zwiększania świadomości, ukierunkowanych kampanii edukacyjnych oraz poprawy świadomości obywateli w zakresie ich własnych działań związanych ze zrównoważonym rozwojem;

79. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby do 2020 r. położyły kres zachętom do stosowania biopaliw, z oleju palmowego i soi, których uprawy prowadzą do wylesiania i degradacji torfowisk; ponadto wzywa do wprowadzenia jednolitego systemu certyfikacji dla oleju palmowego trafiającego na unijny rynek, który poświadczalby, że produkty pochodzą ze społecznie odpowiedzialnych źródeł tego oleju;

80. zdecydowanie wzywa Komisję do dalszego wzmagania działań dotyczących skutecznych środków zwalczania problemu niskiej jakości powietrza, który każdego roku odpowiada za ponad 430 000 przedwczesnych zgonów w UE; wzywa Komisję, by zapewniła egzekwowanie zarówno nowego, jak i już istniejącego prawodawstwa, w celu przyspieszenia postępowania prawnego przeciwko państwom członkowskim nieprzestrzegającym przepisów w sprawie zanieczyszczenia powietrza, oraz by zaproponowała nowe, efektywne prawodawstwo, w tym prawodawstwo dla poszczególnych sektorów, aby eliminować niską jakość powietrza i różne źródła zanieczyszczeń przy jednoczesnym rozwiązaniu problem emisji metanu; podkreśla fakt, że UE nadal wiele brakuje do osiągnięcia poziomu jakości powietrza określonego dla UE, które są o wiele mniej rygorystyczne niż poziomy zalecane przez WHO;

81. zauważa, że Komisja stawiała czoła problemowi niskiej jakości powietrza, wszczynając kilka postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w szczególności w związku z ciągłym przekraczaniem dopuszczalnych wartości NO₂ ustanowionych na mocy dyrektywy 2008/50/WE;

82. przypomina, że zmniejszenie zanieczyszczenia hałasem jest jednym z parametrów jakościowych, które nie zostaną osiągnięte do 2020 r.; podkreśla, że w UE narażenie na hałas powoduje rocznie co najmniej 10 000 przypadków przedwczesnej śmierci spowodowanej chorobą wieńcową serca i udarem oraz że w 2012 r. około jedna czwarta ludności UE była narażona na poziom hałasu przekraczający dopuszczalne wartości graniczne; wzywa państwa członkowskie, aby zmierzyły się przede wszystkim z kwestią monitorowania poziomów hałasu w celu zapewnienia przestrzegania dopuszczalnych wartości granicznych na zewnątrz i wewnątrz pomieszczeń; ponadto wzywa do przyjęcia środków mających na celu rozwiązanie problemu zanieczyszczenia hałasem;

83. podkreśla, że według danych Komisji ponad 50 % unijnych zbóż jest przeznaczane na pasze dla zwierząt; zauważa, że Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) ostrzega przed dalszym przeznaczaniem zbóż na pasze dla zwierząt, ponieważ może to zagrażać bezpieczeństwu żywnościowemu przez zmniejszenie ilości zboża dostępnego do spożycia przez ludzi;

84. podkreśla wkład sektora hodowli w rozwój gospodarczy UE i w zrównoważone rolnictwo, zwłaszcza po włączeniu do systemów produkcji rolnej; zwraca uwagę na potencjał aktywnego zarządzania obiegiem składników pokarmowych w sektorze hodowli, tak aby ograniczyć oddziaływanie środowiskowe emisji CO₂, amoniaku i azotanów; ponadto zwraca uwagę na potencjał zintegrowanego rolnictwa, umożliwiając tworzenie lepiej funkcjonującego agroekosystemu i wspieranie sektora rolnictwa przyjaznego klimatowi;

85. zwraca uwagę, że kobiety w krajach rozwijających się mogłyby zwiększyć zbiory w gospodarstwach rolnych o 20–30 %, gdyby miały taki sam dostęp do zasobów co mężczyźni; podkreśla, że zbiory te mogłyby zmniejszyć liczbę głodujących na świecie o 12–17 %;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

86. podkreśla w szczególności istotną rolę odgrywaną przez kobiety w gospodarstwach rodzinnych, stanowiących podstawową komórkę społeczno-gospodarczą na obszarach wiejskich, poprzez zapewnianie produkcji żywności, zachowanie tradycyjnej wiedzy, umiejętności i tożsamości kulturowej oraz ochronę środowiska – przy czym kobiet na obszarach wiejskich dotyczy również problem zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć;

87. przypomina, że w ramach 7. unijnego programu działań w zakresie środowiska Komisja ma obowiązek dokonania oceny wpływu na środowisko, w kontekście globalnym, konsumpcji w Unii; podkreśla pozytywny wpływ, jaki zrównoważony styl życia może mieć na zdrowie ludzi i zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych; przypomina Komisji, że cel zrównoważonego rozwoju nr 12.8 wymaga zapewnienia, aby społeczeństwo miało dostęp do informacji i świadomość w zakresie zrównoważonego rozwoju i przyjaznych dla środowiska stylów życia; pilnie wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do opracowania programów zwiększających świadomość obywateli w zakresie konsekwencji różnych modeli konsumpcji dla zdrowia ludzi, środowiska, bezpieczeństwa żywnościowego i zmiany klimatu; wzywa Komisję, by bezzwłocznie opublikowała komunikat w sprawie zrównoważonego europejskiego systemu produkcji żywności;

88. odnotowuje, że cel zrównoważonego rozwoju nr 12.8 wymaga od rządów zapewnienia, aby ludzie na całym świecie mieli dostęp do istotnych informacji i świadomość w zakresie zrównoważonego rozwoju i stylów życia w harmonii z naturą; wzywa zatem odpowiednio Komisję i państwa członkowskie do opracowania programów zwiększających świadomość obywateli w zakresie konsekwencji poziomów konsumpcji dla zdrowia ludzi, środowiska, bezpieczeństwa żywnościowego i zmiany klimatu;

89. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania kompleksowych ram polityki UE w zakresie światowych wyzwań dla zdrowia takich jak przeciwdziałanie HIV/AIDS, gruźlicy i zapaleniu wątroby typu C oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, z uwzględnieniem zróżnicowania sytuacji i konkretnych wyzwań w poszczególnych państwach członkowskich i krajach sąsiednich, w których obciążenie związane z HIV i gruźlicą wielolekooporną jest największe; wzywa Komisję i Radę do odgrywania silnej roli politycznej w dialogu z krajami sąsiednimi o wysokich wskaźnikach zachorowalności w Afryce, Europie Wschodniej i Azji Środkowej, aby zapewnić wprowadzenie planów zrównoważonego przechodzenia na finansowanie krajowe, tak aby programy zwalczania HIV i gruźlicy były skuteczne, kontynuowane i udoskonalane także po wycofaniu wsparcia darczyńców, oraz do dalszej ścisłej współpracy z tymi krajami, zapewniającej, by przejęły one odpowiedzialność i inicjatywę w zakresie reagowania na HIV i gruźlicę;

90. uznaje skuteczność profilaktyki przedekspozycyjnej „PREP” w zapobieganiu HIV/AIDS; przypomina ponadto Komisji i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), że leczenie HIV/AIDS ma także charakter profilaktyczny;

91. przyznaje, że zdrowie i prawa seksualne i reprodukcyjne stanowią kluczowy czynnik mogący w zasadniczy sposób przyczynić się do eliminacji ubóstwa oraz że zawsze powinny być uznawane za konieczny warunek zarówno zdrowego życia, jak i równouprawnienia płci; podkreśla w tym kontekście, że należy zwrócić na nie większą uwagę, gdyż niestety są one nadal traktowane jako kwestia niszowa, choć mają zasadnicze znaczenie dla równouprawnienia płci, wzmocnienia pozycji osób młodych i rozwoju ludzkiego oraz w ostateczności eliminacji ubóstwa; podkreśla, że oznacza to niewiele postępów w porównaniu z wcześniejszymi podejściami UE oraz że nadal brakuje też uznania zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych za kluczowe czynniki zrównoważonego rozwoju; zauważa, że stanowisko UE w tej dziedzinie pozostaje niespójne, co widać na następującym przykładzie: Komisja uznaje działania w tym zakresie jedynie w ramach dziedziny „zdrowia” w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, lecz jedynie w ramach dziedziny „równouprawnienia płci” w komunikacie w sprawie konsensusu; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do dalszego zabiegania o to, aby Stany Zjednoczone ponownie przemyślały swoje stanowisko w sprawie tzw. „zasady globalnego knebla”;

92. podkreśla potrzebę dalszej promocji badań w dziedzinie zdrowia, aby opracować nowe, udoskonalone, dostępne, przystępne cenowo i właściwe rozwiązania medyczne dotyczące HIV/AIDS, gruźlicy i innych chorób związanych z ubóstwem i zaniedbanych, nowo pojawiających się epidemii i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;

93. podkreśla, że rolnictwo unijne już wnosi wkład w zrównoważony rozwój; zauważa jednak, że wspólna polityka rolna (WPR) musi być w stanie lepiej reagować na obecne i przyszłe wyzwania; wzywa Komisję do zbadania, w jaki sposób WPR i zrównoważone systemy rolnicze mogą najlepiej przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w celu zapewnienia stabilnej, bezpiecznej i bogatej w substancje odżywcze żywności oraz ochrony i poprawy zasobów naturalnych, a zarazem przeciwdziałania zmianie klimatu; zwraca się do Komisji, aby w ramach zbliżającego się komunikatu w sprawie WPR po roku 2020 przedstawiła wnioski mające na celu dalszą poprawę efektywności działań z zakresu ekologizacji oraz zapewnienie realizacji celów zrównoważonego rozwoju nr 2, 3, 6, 12, 13, 14 & 15; wzywa także Komisję, aby zachęcała do przechodzenia na spożycie lokalnej i ekologicznej żywności o niskim śladzie węglowym i niskim wskaźniku wykorzystania zasobów i wody; zwraca uwagę na znaczenie ekosystemów rolniczych i zrównoważonej

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

gospodarki leśnej oraz zachęcania do zrównoważonej odbudowy obszarów rolnych wycofanych z eksploatacji; podkreśla konieczność zapewnienia, że polityka UE skutecznie przyczyni się do osiągnięcia ustalonych celów poprzez zapewnienie ścisłej zgodności i poprzez większą spójność we wszystkich obszarach polityki; podkreśla, że ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi oraz instrumentów temu poświęconych w ramach WPR;

94. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania przechodzenia na rolnictwo ekologiczne przez ograniczenie do minimum wykorzystania pestycydów szkodliwych dla zdrowia i dla środowiska oraz przez opracowanie środków ochrony i wsparcia rolnictwa ekologicznego i biodynamicznego w ramach WPR;

95. wzywa Komisję i państwa członkowskie do jak najszybszej reformy unijnych zasad dotyczących zatwierdzania pestycydów oraz do jednoczesnego ustalenia wiążących celów w zakresie ograniczania ich stosowania;

96. zauważa, że europejski sektor rolny daje milionom ludzi na obszarach wiejskich miejsca pracy w rolnictwie i innych sektorach, zapewniając zaopatrzenie w żywność i bezpieczeństwo żywnościowe oraz przyciągając ludzi do obszarów wiejskich jako przestrzeni dla życia, pracy i wypoczynku; zauważa ponadto, że krajobrazy o dużej różnorodności biologicznej i o wysokich wartościach przyrodniczych przyciągają ludzi na wieś, co przynosi obszarom wiejskim wartość dodaną; zauważa istotny wkład polityki rozwoju obszarów wiejskich w budowanie trwałych, solidnych i żywotnych społeczności i gospodarek wiejskich; zwraca uwagę, że aby to osiągnąć, konieczny jest lepszy dostęp rolników do zasobów;

97. apeluje o rozwój struktury agrarnej przez skupienie się na rodzinnych przedsiębiorstwach w celu lepszego wykorzystania funduszy europejskich, takich jak Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), przez zwrócenie szczególnej uwagi na małe i średnie przedsiębiorstwa rolne, wymianę i przekazywanie wiedzy specjalistycznej, a także wykorzystanie zalet lokalnych i regionalnych łańcuchów wartości i produkcji oraz regionalnego zatrudnienia, przy czym należy położyć większy nacisk na powiązania podmiejskie i sprzedaż bezpośrednią, które sprawdziły się w wielu regionach UE; uważa, że zdolność rolników do generowania uczciwego wynagrodzenia z ich pracy stanowi warunek zrównoważonego charakteru europejskiego rolnictwa i gwarancję dobrobytu rolników;

98. przypomina, że zagwarantowanie odpowiednich usług publicznych, mianowicie opieki nad dziećmi i osobami w podeszłym wieku, jest szczególnie istotne dla kobiet ze względu na ich tradycyjną pierwszoplanową rolę w zapewnianiu opieki nad najmłodszymi i starszymi członkami rodziny;

99. wskazuje na istotną rolę tradycyjnej wiedzy i żywności, zwłaszcza na obszarach najbardziej oddalonych, górskich i o niekorzystnych warunkach gospodarowania w UE, a także na wkład gospodarczy europejskich systemów jakości w rodzaju chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG) na obszarach lokalnych; przypomina jednogłośnie poparcie przez Parlament rozszerzenia takiej ochrony na szerszy wachlarz produkowanych regionalnie towarów; podkreśla w związku z tym rolę unijnych systemów jakości (ChNP/ChOG/gwarantowana tradycyjna specjalność) dla zapewnienia i zachowania na tych obszarach źródeł utrzymania; zauważa, że systemy te są szerzej znane tylko w niektórych państwach członkowskich i apeluje o podniesienie w całej Unii świadomości co do ich zalet;

100. podkreśla wkład lasów śródziemnomorskich i systemu rolno-leśnego „dehesa” – który płynnie łączy zrównoważoną, ekstensywną hodowlę zwierząt z działalnością rolniczą i leśnictwem – w realizację celów zachowania i ochrony zrównoważonego charakteru różnorodności biologicznej, do celów uznania i wsparcia w ramach WPR;

101. podkreśla znaczenie bioenergii i instalacji do wytwarzania, magazynowania, dystrybucji i wykorzystywania w gospodarstwie energii ze źródeł odnawialnych dla gospodarstw rolnych i biogospodarki, ponieważ dzięki dodatkowym możliwościom zbytu przyczyniają się one do zabezpieczenia dochodu rolników oraz tworzenia i ochrony wysokiej jakości miejsc pracy na obszarach wiejskich; podkreśla, że rozwój bioenergii musi mieć zrównoważony charakter i nie może powodować ograniczania produkcji na potrzeby żywienia ludzi i zwierząt; podkreśla, że zapotrzebowanie na energię należy zamiast tego zaspokajać przez wykorzystywanie odpadów i produktów ubocznych, których nie można wykorzystać w żadnym innym procesie;

102. zauważa, że uprawa roślin strączkowych w płodozmianie może stworzyć sytuację korzystną dla rolników, zwierząt, różnorodności biologicznej oraz klimatu; apeluje do Komisji o przedstawienie planu białkowego uwzględniającego rośliny strączkowe w płodozmianie;

Czwartek, 6 lipca 2017 r.

103. uważa, że należy koniecznie poczynić trwałe postępy w zakresie rolnictwa precyzyjnego, digitalizacji, racjonalnego zużycia energii, hodowli zwierząt i roślin, a także zintegrowanej ochrony roślin, ponieważ wzrost wydajności w oparciu o cele zrównoważonego rozwoju i różnorodność biologiczną może przyczynić się do ograniczenia zapotrzebowania na grunty oraz wpływu na środowisko; uważa, że wykorzystanie różnorodności biologicznej z myślą o rolnikach może pomóc zwiększyć dochody, stan i wydajność gleby, pomóc w zwalczaniu szkodników oraz poprawić zapylenie; podkreśla w związku z tym znaczenie ulepszonych ram regulacyjnych, aby zapewnić terminowe, wydajne i skuteczne procedury decyzyjne; podkreśla, że te „inteligentne” rozwiązania powinny zachęcać i wspierać inicjatywy dostosowane do potrzeb małych gospodarstw nie korzystających z ekonomii skali, aby czerpać korzyści z nowych technologii;

104. uważa, że konieczne jest zachowanie tradycyjnych i lokalnych ras oraz rozwój ich wydajności z uwagi na ich zdolność dostosowania się do cech ich naturalnego środowiska oraz że należy zapewnić poszanowanie prawa rolników do niezależnej hodowli roślin oraz magazynowania i wymiany materiału siewnego różnych gatunków i odmian, aby zagwarantować genetyczną różnorodność rolnictwa; odrzuca wszelkiego rodzaju próby patentowania życia, roślin i zwierząt, materiału genetycznego lub podstawowych procesów biologicznych, w szczególności rodzimych odmian, gatunków i cech;

105. wzywa Komisję do przedstawienia planu działania oraz ustanowienia grupy ekspertów w celu opracowania bardziej zrównoważonego systemu zintegrowanej ochrony roślin; podkreśla konieczność ochrony roślin przed pasożytami, która poprawia interakcję między działaniami w zakresie hodowli roślin, naturalnymi systemami ochrony i stosowaniem pestycydów;

106. uważa, że należy promować dostępność sieci szerokopasmowych i poprawić usługi transportowe na obszarach wiejskich, aby móc nie tylko przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważenia środowiskowego, ale również wesprzeć promowanie rozwoju na obszarach wiejskich, sprzyjającego zrównoważoności pod względem środowiskowym, ekonomicznym i społecznym;

107. podkreśla, że kultura musi stanowić integralną część działań Komisji na rzecz zrównoważonego rozwoju, jasno zaznaczając rolę, którą odgrywa w rozwoju gospodarczym, tworzeniu miejsc pracy, promowaniu demokracji, sprawiedliwości społecznej i solidarności, wzmacnianiu spójności, zwalczaniu wykluczenia społecznego, ubóstwa oraz dysproporcji międzypokoleniowych i demograficznych; apeluje do Komisji o silne uwzględnianie kultury w celach, definicjach, narzędziach i kryteriach oceny jej strategii realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

108. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
